

Zamyslenia na týždeň po 18. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 6. októbra 2018

Piesne: ES č. 452, 653

Text: Mt 14, 22 – 33

„22Potom rozkázal učeníkom vstúpiť na loď a preplaviť sa pred Ním na druhú stranu, kým nerozpustí zástupy. 23Keď rozpustil zástupy, vystúpil sám na vrch modliť sa. Keď sa zvečeralo, bol tam sám. 24Loď bola už mnoho honov od brehu a zmietali ňou vlny, pretože vietor fúkal proti nim. 25O štvrtej nočnej stráži prišiel k nim (Ježiš), chodiac po mori. 26Keď Ho učeníci videli chodiť po mori, predesili sa a zvolali: To je príznak! A od strachu kričali. 27Ježiš však hneď prehovoril k nim: Vzmúžte sa, ja som, nebojte sa! 28Peter mu povedal: Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode. 29Odpovedal mu: Pod! I vystúpil Peter z lode, chodil po vode a šiel k Ježišovi. 30Ale vidiac, že je vietor, preľakol sa, začal sa topiť a vykrikol: Pane, zachráň ma! 31Ježiš vystrel hneď ruku, zachytil ho a povedal mu: Ó, maloverný, prečo si pochyboval? 32Len čo vstúpili na loď, vietor utíchol. 33A tí, čo boli na lodi, padli Mu k nohám a hovorili: Vpravde, Syn Boží si!“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Podobná situácia, v ktorej sa ocitajú učeníci, sa stala počas spoločnej plavby učeníkov s Pánom Ježišom. Aj tam bola loďka, more ale aj strach. A niečo podobné sa deje opäť. Tu však nie je búrka a nezúria prírodné živly. Tu Ježiš nemusí učeníkov chrániť. A predsa: „Rozkázal učeníkom vstúpiť na loď a preplaviť sa pred Ním na druhú stranu, kým nerozpustí zástupy.“ Pozornému čitateľovi určite neunikne Ježišov šokujúci rozkaz. Prečo Ježiš posielal učeníkov po takom úžasnom skutku, akým bolo nasýtenie päťtisícového zástupu, preč? Prečo chce zostať so zástupmi pri ich rozpustení sám? Veď nálada musela byť úžasná. Päť chlebov a dve ryby na začiatku. Dvanásť košov na konci. Na začiatku hlad a strach. Na konci nasýtenie a pohoda. A to tam bolo päťtisíc mužov, okrem žien a detí. Ježiš posielal učeníkov preč, aby ich chránil. Paradox – hrozí im niečo od užasnutého a spokojného davu? Evanjelista Ján (6, 14 – 15) hovorí, že Ho chceli po tomto nasýtení, ktoré pochopili ako znamenie, urobiť kráľom. Doslova: „Chceli sa Ho zmocniť, aby Ho urobili kráľom.“ Po Jánovom vysvetlení chápeme, prečo Ježiš učeníkov posielal preč. Chráni ich pred populizmom. Ľud Ho vníma politicky. Ľud sa Ho chce zmocniť – privlastniť si to, čo sa politicky privlastniť nedá. Ježiš neprišiel kral'ovať určitej skupine ľudí, určitému národu. Ježiš prišiel kral'ovať ľudským srdciam. Učeníci určite nevedeli, prečo ich Ježiš posielal vpred a určite ani netušili, pred čím

ich tým vlastne chráni. Keď prepustil zástupy, chcel byť sám. Sám s modlitbou a sám v modlitbe. Po modlitbe prichádzajú na rad opäť učeníci. Ježiš k nim prichádza po mori. Učeníci Ho nespoznávajú. Prichádza predesenie, strach a krik. Ježiš ich utišuje slovami: „Vzmužte sa, ja som, nebojte sa!“ Toto povzbudenie ich sprevádza stále. Opätovne to potrebujú tí, ktorí s Ním prežili celé roky v tesnej blízkosti. Peter prichádza s overovacou iniciatívou: „Pane, ak si to Ty, rozkáž mi prísť k Tebe po vode.“ Ježiš Ho pozýva a urobí ho schopným kráčať po vode. No stačí vietor a vzápätí prichádza Petrovo zvolanie, také podobné z búrky na lodi: „Pane, zachráň ma!“ Je to prejav zemitosti, človečenskej ustráchanosti o časné bytie. Pán Ježiš nás chráni – aj pred nami samými, najmä pred našou zemitosťou. Hovorí nám – ver a budeš spasený. Veriť však znamená nepozerať na seba, ale nasledovať Krista. Amen.

Modlitba:

Pane Ježiši, uvedomujeme si, že viera je riziko pre toho, kto sa nedokáže odpútať od seba. Dovoľ nám opravdivo Ťa uctievať, klaňať sa Ti a úprimne vyznávať: Vpravde, Syn Boží si! Amen.

Mgr. Mária Dubeková, námestná farárka v CZ ECAV Krupina